

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 21 (9)

IZDAN 1 JUNA 1937.

PATENTNI SPIS BR. 13319

Ing. Dementjev Pavel, Zagreb, Jugoslavija.

Automatski električni osigurač.

Prijava od 27 maja 1935.

Važi od 1 januara 1936

Ovaj se pronalazak odnosi na automatski električni osigurač, koji ima to glavno obeležje što se za prekidanje veze struje, kada jačina struje prekorači određenu vrednost, primenjuje elektromagnet koji dejstvuje na kotvu koja je obrazovana kao prekidač a koju inače pri normalnoj struji zadržava neka tačno odmerena protivsila na pr. trenje, opruga, teža i slično u položaju zatvaranja kola struje, pri čemu je kotva, koja je obrazovana kao prekidač, u vezi sa nekim delom od izolacione materije koji može izlaziti izvan kućice osigurača i time pokazivati da se kotva nalazi u položaju prekidanja kola struje a posredstvom tog dela kotva se može pomaknuti u položaj zatvaranja kola struje.

Glavno obeležje osigurača prema ovom pronalasku može se izraziti time, što su spoljašnji kontakti organi osigurača obrazovani tako da se mogu isti izmenjivati odn. upotrebljavati u svim uobičajnim ležištima za osigurače.

Osim toga ima osigurač prema ovom pronalasku tu odliku što se za kućicu osigurača upotrebljava izolacioni materijal koji se teško lomi na pr. bakelit i slično, što daje uglavnom to preimućstvo što se osigurač pri transportu, montiranju, rukovanju i t. d. ne može izlomiti, a to je preimućstvo naročito važno kod osigurača prema ovom pronalasku, pošto mu je nabavna cena nešto veća, nego cena običnih topljivih osigurača. Ipak se taj višak nadoknauje jednostavnošću pri funkcionisanju i trajnošću osigurača.

Najvažniji uspeh osigurača prema ovom pronalasku sastoji se u tome, što se

olakšavaju fabrikacije i promet osigurača a i jedan jedini rezervni osigurač u kući može da posluži za sve prilike u svim ležištima gde je u pitanju ista amperaža.

Priloženi crtež predstavlja šematski jedan primer izvođenja osigurača prema ovom pronalasku. Sl 1 pokazuje šematski uzdužni presek osigurača prema ovom pronalasku, pri čemu se prekidačka kotva nalazi u položaju zatvaranja kola struje, a sl. 2 isti presek pri čemu se prekidačka kotva nalazi u položaju isključivanja.

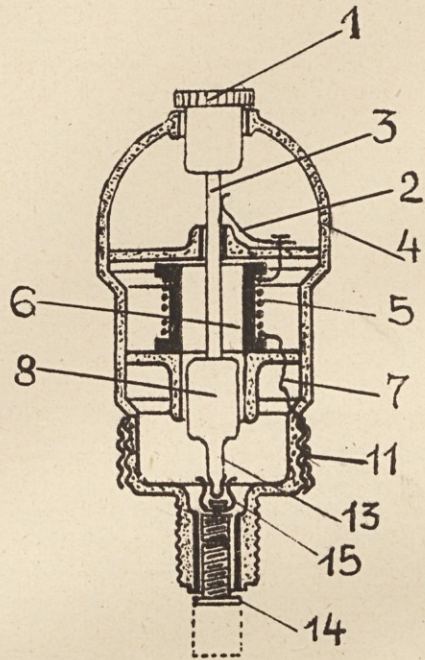
Oznaka 1 obeležava dugme od izolacionog materijala, preimućstveno bakelita, koje može da izlazi izvan kućice 4 osigurača, a koje je pomoću šipke 3 od nemagnetičkog materijala spojeno da prekidačkom kotvom 8, koja je od magnetičkog materijala na pr. mekanog gvožđa.

Ova kotva 8 ima na drugom kraju šiljak 13 koji ulazi u opružnu stegaču 15, koja je u strujovodnoj vezi sa centralnim spoljašnjim kontaktom 14.

Prstenasti kontakt ili kontakt 11 sa lozom je pomoću strujovodnika 7 vezan sa namotajem 5 kalema 6, dok je drugi kraj tog namotaja spojen sa kliznim kontaktom 2, koji dodiruje šipku 3. Prema tome kada se prekidačka kotva nalazi u normalnom položaju prema sl. 1, onda unutrašnje kelo struje osigurača sačinjavaju još kotva 8, njen šiljak 13 i opružna stegača 15, koja je u vezi sa centralnim spoljašnjim kontaktom 14.

Dok kroz osigurač prolazi struja određene jačine (amperaže) dotle sile opružne stegače 15 drže kotvu 8 u položaju prema sl. 1 pa je kolo struje, koliko u

Sl.1

Sl.2

